

tevorens had verricht: men wist nu welke richtlijnen men te volgen had, kreeg ook de nodige hulp van de *Shaef-Mission* en kon door dat alles de honderdduizenden repatriërenden opvangen. Zulks betekende dat zij persoon voor persoon onderworpen werden aan een veiligheidsonderzoek, ontluisd, medisch gekeurd en, als zij toegelaten werden, in het bezit gesteld van een tijdelijk persoonsbewijs en van distributiebescheiden – meer over dat alles in deel 12.

★

Op het gebied van de militaire veiligheid traden de Geallieerden in het Zuiden aanvankelijk rigoureuus op. Verboden werd dat de burgerij de gemeente van inwoning verliet; men wilde voorkomen dat personen met voor de Duitsers bestemde berichten door de linies zouden gaan. Uiteraard moest óók voorkomen worden dat achtergelaten *V-Männer* uit het gebied van de 'Corridor' berichten deden toekomen aan de Duitsers elders in Noord-Brabant of in Limburg. Interlocale postverbindingen waren er niet meer, maar nu werden ook alle telefoon- en telegraafverbindingen verbroken en die verbrekingen breidden zich uit, naarmate grotere delen van het Zuiden werden bevrijd.

Voorals de onmogelijkheid om briefkaarten of brieven te verzenden, hinderde de burgerij in hoge mate: men was verstoken van alle nieuws omtrent het lot van familieleden of bekenden die in andere delen van het bevrijde gebied woonden. Het Militair Gezag wees er op hoe ongewenst die toestand was, en bereikte dat langzamerhand iets van communicatie werd toegestaan. Per 1 december '44 werd verlof verleend tot het per post verzenden van Rode Kruis-berichten en per 18 december kon men in Eindhoven, maar alleen voor bestelling in het postdistrict Eindhoven, weer brieven aan de post toevertrouwen. Die dienst werd geleidelijk uitgebreid. Van eind januari '45 af mocht men uit het bevrijde Zuiden ook weer briefkaarten (en van eind maart '45 af brieven) naar het Geallieerde buitenland sturen. Het telegraferen bleef voor particulieren verboden. Alles wat aan de posterijen werd toevertrouwd, werd gecensureerd, maar een grote censuurdienst (begin '45 waren er ca. honderd personen werkzaam) was al in werking voordat er weer 'nieuwe' briefkaarten en brieven uit en naar het Zuiden kwamen. In de door de Duitsers ontruimde steden waren namelijk grote hoeveelheden poststukken aangetroffen welke de posterijen niet hadden kunnen bezorgen of expedië-